

V Praze dne: 5. 2. 2018
Č. j.: 009587/2018/KUSK
Spisová značka: SZ 153941/2017/KUSK ÚSŘ/EMB
Vyřizuje: Mgr. Eva Marková Blahovcová/ 257 280 938

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Středočeského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu (dále jen „odvolací správní orgán“), jako správní orgán věcně příslušný podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů a podle § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu takto:

- I. Odvolání, které dne 10. 11. 2017 podal spolek Krajina pro život, IČO 27020886, Růžová 388, 252 43 Průhonice (dále jen „odvolatel“), proti rozhodnutí č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma ze dne 26. 9. 2017, které vydal Městský úřad Říčany, stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), jímž byla Domo Development, a.s., IČO 27397319, Nádražní 762/32, 150 00 Praha, kterou zastupuje FABIONN, s.r.o., IČO 26148293, Jirsíkova 19/2, 186 00 Praha (dále jen „stavebník“), povolena změna umístění stavby komerčního obchodního centra CP Čestlice, na pozemku parc. č. 337/75, 337/76, 337/77, 337/79, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 358/1, 358/2, 436, 496/8 v katastrálním území Čestlice, parc. č. 959/132 v katastrálním území Průhonice, kde změnou územního rozhodnutí budou dotčeny pozemky parc.č. 337/75, 337/76, 337/77, 338/1, 338/2, 339, 340, 341, 358/1, 358/2, 496/8 v katastrálním území Čestlice (dále jen „změna umístění stavby“) **z a m í t á**,
- II. rozhodnutí č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma ze dne 26. 9. 2017, které vydal stavební úřad, jímž byla stavebníkovi povolena změna umístění stavby **p o t r v z u j e**.

O d ů v o d n ě n í

Stavební úřad vydal dne 26. 9. 2017 pod č. j. 48043/2017-MURI/OSÚ/00029, spis. zn. 34000/2017/Ma výše uvedené rozhodnutí. Proti tomuto rozhodnutí odvolatel podal odvolání, ve kterém upraveně a zkráceně uvedl, že:

Podává odvolání proti výrokové části v plném rozsahu. Odvolání proti napadenému rozhodnutí podává z následujících deseti konkrétních důvodů, které jsou následující:

1. domnívá se, že podmínky pro změnu územního rozhodnutí nejsou splněny, a to proto, že nejsou splněny podmínky ustanovení § 93 odst. 3 stavebního zákona, tj. nenastala změna územně plánovací dokumentace, změna jiných dokladů a změna podmínek v řízení. K tomuto uvádí, že v komentářích k tomuto ustanovení i v názorech soudů je uvedeno, že *„všechny důvody žádosti o změnu územního povolení musí mít původ jinde než v samotné žádosti – musí jít takříkajíc o na žadateli nezávislé veličiny, které ho nutí k tomu, aby svůj názor změnil.“* Z čehož vyvozuje, že nejsou splněny podmínky tohoto ustanovení, jelikož důvod změny vznikl přímo na vůli stavebníka, což je v přímém rozporu s výše uvedeným ustanovením.
2. Dále uvádí, že se domnívá, že byla porušena procesní oprávnění odvolatele, a to tím, že mu ze strany stavebního úřadu, i když o to bylo požádáno, nebyla zaslána závazná stanoviska z oblasti ochrany životního prostředí, což je dle jeho mínění v rozporu s ustanovením § 38, § 4, § 6 odst. 2, § 7 odst. 1 správního řádu, o čemž měl stavební úřad rozhodnout usnesením.
3. Jako další vadu spatřuje v chybějící výjimce pro zvláště chráněné druhy, a to dle § 5 a § 50, § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), jelikož ve zjišťovacím řízení podle § 7 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, byly na dané ploše záměru zjištěny dva zvláště chráněné druhy živočichů, a to křepelky polní a čmelák.
4. Poukazují na chybějící posouzení vlivů na životní prostředí s tím, že je nepostačující pouze konstatování orgánu zajišťujícího tuto agendu, že nadále platí závěr jejich zjišťovacího řízení ze dne 4. 9. 2014 pod č. j. 115425/2014/KUSK.
5. Bod č. 4 byl rozšířen i v bodě 5 s tím, že dle názoru odvolatele dochází k „salámování“ záměru, tj. neformálně označována taktika, která se v praxi používá pro strategii, kdy se kontroverzní nebo obtížné cíle a řešení nejen ve stavebnictví rozdělí na dílčí kroky a posuzují se postupně, což NSS ve svém rozsudku č. j. 1 As 47/2012 – 38 uvedl, že je nesprávné, jelikož záměr se má posuzovat jako jeden celek a jeden záměr.
6. Další důvod shledal v neposouzení připojení na pozemní komunikaci, jelikož napadené rozhodnutí neřeší veřejnou dopravní infrastrukturu s tím, že ponechává v platnosti podmínky dle původního územního rozhodnutí, které bylo změněno dne 15. 3. 2017 rozhodnutím o změně umístění komunikace a inženýrské sítě Čestlice, což je v rozporu s územním plánem obce Čestlice. Dále uvádí, že z předložených studií (hluk a znečištění ovzduší) není zřejmé, zda se nepočítá s připojením na ulici Říčanskou, což je zcela stěžejní pro rozsah vlivů, a proto absenci podmínek v rozhodnutí spatřuje jako neurčitou a zavádějící.
7. Nadlimitní zátěž území a věcně nesprávná a neodůvodněná stanoviska orgánů dotčené správy, což dle odvolatele připouští i stavební úřad na str. 13 napadeného rozhodnutí, kde uvádí, že: *„Překročení imisních limitů v blízkosti dálnice D1 je objektivním stavem.“* Opírají se o rozsudek NSS č. 1 As 135/2011 - 246, který hovoří o tom, že *„je-li řada staveb umístována do území, v němž jsou hlukové limity překročeny, nelze argumentovat tím, že každá jednotlivá stavba představuje jen*

nevýznamný, byť měřitelný přírůstek již stávající hodnoty hluku.“ Namítá nedostatečnost posouzení hluku a závěry zjišťovacího řízení k oznámení záměru ČJ 115425/2014/KUSK STC1800 a souhlasné závazné stanovisko Krajské hygienické stanice ze dne 31. 5. 2017, č. j. KHSSC 23827/2017, kde se domnívá, že se vůbec s hlukovou zátěží nevypořádávají. V této souvislosti poukazuje na zákon o ochraně veřejného zdraví a uvádí, proč se domnívá, že tato stanoviska jsou nepřesná a nesměrodatná. Dále hovoří o znečištění ovzduší suspendovanými částicemi, a to přímými emisemi částic, vnosem prachu z vozovek a emisemi prekurzorů. Tuto problematiku pak vztahuje k Listině základních práv a svobod, a to konkrétně k čl. 35 odst. 1. Domnívá se, že v řízení nebylo prokázáno, že nebude negativním způsobem ovlivněno životní prostředí, čímž byl porušen jak stavební zákon, tak i zákon o ochraně ovzduší, zákon o ochraně veřejného zdraví a v neposled i správní řád a principy v něm obsažené.

8. V tomto bodě napadá neodůvodněné trvalé odnětí zemědělské půdy ze ZPF, a to konkrétně § 4 zákona o ochraně ZPF, jelikož výstavba není činěna z veřejného zájmu, tudíž souhlasné stanovisko KÚ Stř. kraje ze dne 2. 8. 2017 pod č. j. 076386/2017/KUSK chápe tak, že je vydáno v rozporu s požadavky zákona.
9. Mezi odvolací důvody dále uvádí neodůvodněnost rozhodnutí a nevypořádání námitek, a to především ve věci neposouzení záměru jako celku a v nezhlednění překročení hygienických limitů.
10. V neposled se odvolatel domnívá, že stavebním úřadem bylo provedeno nesprávné vymezení účastníků řízení.

Stavební úřad vyrozuměl podle § 86 odst. 2 správního řádu ostatní účastníky řízení o podaném odvolání a umožnil jim k podanému odvolání se vyjádřit. Této možnosti využil:

Jiří Skořepa, který upraveně a zkráceně uvedl, že souhlasí s odvoláním, a to zejména v bodech 4, 5 a 7, jelikož se domnívá, že stavba by se měla posuzovat jako celek a hluková zátěž se jistě zvýší, a to ovlivní i kvalitu ovzduší.

Stavebník prostřednictvím svého zástupce se k odvolacím námitkám vyjádřil dne 4. 12. 2017, kdy upraveně a zkráceně uvedl následující:

Své vyjádření rozdělil do 4 zásadních okruhů, a to:

1. K charakteru změny stavby sdělil, že změna územního rozhodnutí spočívá v rozdělení původně umístěného objektu na čtyři menší objekty s nově řešenými areálovými komunikacemi, parkoviště a chodníky, není zde však navýšena četnost dopravy v pohybu. Předmětná stavba byla projednávána ve zjišťovacím řízení pod názvem „CP Čestlice“ na což KÚ Středočeského kraje vydal závěr zjišťovacího řízení dne 4.9.2014 pod č.j. 115425/2014/KUSK, SZ 115425/2014/KUSK, kde je uvedeno, že záměr nebude dále posuzován.
2. K procesnímu postavení odvolatele stavebník zaujal postoj, že účastenství v tomto řízení se odvíjí od ustanovení § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, tj. spolky mohou hájit zájmy, které jsou stanoveny

v § 1 až § 3 zákona o ochraně přírody. Z tohoto pak vyplývá, že „*spolku svědčí účastenství v územním řízení pouze tehdy, je-li způsobilé zasáhnout zájmy vymezené v zákoně o ochraně přírody.*“

- K otázce povahy účastenství se vyjádřil NSS v rozsudku č.j. 5 As 41/2009 -91 ze dne 27. 5. 2010, který v tomto rozsudku uvedl, že: „*Účast občanských sdružení podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny.*“ Přičemž zájem ochrany dle zákona o ochraně přírody a krajiny je péče o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, ekologické systémy a krajinné celky, také vzhled a přístupnost krajiny. Načež pokud spolek nebude chránit zájmy ochrany přírody a krajiny, lze spolku odeprít postavení účastníka řízení, což bylo řečeno i v rozsudcích NSS pod č. j. 7 As 23/2014-57 ze dne 11.6.2014, č.j. 8 As 34/2010-106 ze dne 28.6.2010, č.j. 6 As 48/2008 – 210 ze dne 10.6.2009 a č.j. 1 As 40/2009 – 251 ze dne 2.9.2009.
- NSS toto potvrdil i v rozsudku pod č. j. 7 As 303/2016 -46 ze dne 5.10.2017, kde opět prohlásil, že občanská sdružení hájí zájmy uvedené v § 1 - § 3 zákona o ochraně přírody, nikoliv jiné zájmy, tj. v opačném případě by se dostal do pozice „*univerzálního dohlázeitele nad zákonností postupu a rozhodnutí správních orgánů v podstatě v neomezeném rozsahu,*“ což není dle NSS smyslem účastenství těchto sdružení ve správním řízení.
- Poukazuje, že hluk z dopravy ani navazující znečištění ovzduší nespádají do zájmů, které dle výše uvedeného mají chránit a tudíž „*nebyl nadán legitimací k podávání námitek v těchto oblastech*“, tak jak bylo uvedeno v rozsudku NSS ze dne 3. 4. 2011 pod č. j. 1 As 7/2011 – 397.
- Sděluje, že odvolatel v celém řízení neprokázal oprávněnost jeho námitek k jeho zájmům, které má chránit, a to dle výše uvedeného.

3. Zaujmul stanovisko i k věcnému odvolání, k čemuž sdělil, že:

3.1. K námitce, že nebyla splněna podmínka pro změnu územního rozhodnutí, dle § 94 stavebního zákona uvedl, že nesouvisí se zájmy, které má hájit dle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny a taktéž, že tento argument byl uplatněn až po koncentraci řízení, tudíž by na tento bod mělo být pohlíženo v souladu s ustanovením § 89 odst. 1 stavebního zákona a nemělo by se k němu přihlížet. Nicméně dále uvádí rozsudek NSS ze dne 14.3.2013 pod č.j. 5 As 66/2011, kde je uvedeno, že: „*Ačkoliv podmínky pro změnu územního rozhodnutí jsou vymezeny na první pohled poměrně striktně, lze výčet důvodů pro změnu územního rozhodnutí pokládat spíše za demonstrativní. Podmínka jestliže se změnilly podmínky v území, je dostatečně široká, aby mohla umožnit změnu územního rozhodnutí na žádost žadatele prakticky kdykoli. Žádost o změnu územního rozhodnutí musí být však věcně odůvodněná.*“

- 3.2. K domněnce porušení procesních práv stavebník uvedl, že pokud by vyhověl stavební úřad požadavkům odvolatele, tak právě tím by porušil rovnost účastníků řízení a taktéž upozornil na nepřipustnost této námitky, jelikož se nevztahuje k jeho chráněným zájmům viz.výše.
- 3.3. K neudělení výjimky z ochrany chráněných druhů živočichů dle ust. § 70 ZOPK říká, že je bezpředmětná, jelikož daná výjimka byla vydána KÚ Stř. kraje dne 10.11.2015 pod č.j. 136188/2015/KUSK, sp.zn. SZ 136188/2015/KUSK/3 a nabyla právní moci.
- 3.4. Námitka týkající se posuzování EIA taktéž nespadá do zájmů uvedených v § 1 - § 3 ZOPK a je proto nepřipustná. Nicméně uvádí, že KÚ ve svém vyjádření ke změně umístění stavby napsal, že není ve vztahu k celkovému rozsahu, technologii, řízení provozu nebo způsobu užívání původního posuzovaného záměru významnou změnou ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona EIA a při zachování výše uvedených parametrů a činností tak nepodléhá posuzování dle zákona EIA.
- 3.5. K tzv. salámování posuzování EIA uvedl, že tato námitka je nepřipustná, jelikož odvolatel měl možnost uplatňovat námitky v řízení dle zákona o EIA, v tomto řízení je však jeho postavení odvíjeno od § 70 ZOPK, § 1 - § 3 ZOPK a § 85 odst. 2 písm. c) stavebního zákona, tudíž je nepřipustná.
- 3.6. K námitce č. 6 uvádí, že napadá jiné rozhodnutí, tj. rozhodnutí týkající se komunikací, na které též bylo podáno odvolání. Rozpor s § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., není ničím odůvodněný, jelikož stavba je podmínkou č. 3 napadeného rozhodnutí napojena na páteřní komunikaci. Nicméně jakožto u předchozích námitek se tato námitka netýká zájmů uvedených v § 1 - § 3 ZOPK, a proto je nepřipustná.
- 3.7. K nadlimitní zátěži bylo sděleno, že tento pojem se vztahuje k řízení EIA a týká se též dotčených orgánů – tj. orgánu ochrany veřejného zdraví. Byla vyhotovena hluková studie a předmětné rozhodnutí nemění hlukové poměry způsobem, který by vyžadoval nové posouzení hlukem, což bylo potvrzeno kladným stanoviskem orgánu ochrany veřejného zdraví dne 31.5.2017 pod č.j. HKSSC 23827/2017. Proto námitky znečištění ovzduší nelze vztahovat k vydanému rozhodnutí o změně územního rozhodnutí na stavbu, která pouze dílčím způsobem mění již posuzovaný a umístěný záměr stavby. Hluk z dopravy a navazující znečištění ovzduší nejsou explicitně uvedeny v zájmech v ust. § 1 - § 3 ZOPK, od kterých odvíjí odvolatel svou aktivní legitimaci v řízení, proto jsou tyto námitky nepřipustné (viz. rozsudek NSS č. j. 7 As 303/2016 – 46 ze dne 5. 10. 2017).
- 3.8. K námitce týkající se odnětí ze ZPF, bylo sděleno, že námitka je jak opožděná tak i nepřipustná, a to proto, že odnětí již bylo provedeno pro vydání původního územního rozhodnutí a zájmy ochrany ZPF nespadají do § 1 - § 3 ZOPK, jak již bylo výše sděleno.
- 3.9. Námitky ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, jsou též nepřipustné, jelikož bylo ve své podstatě rozhodováno o nepřipustných námitkách, jelikož odvolatel smí chránit pouze ty zájmy, které jsou stanoveny v ust. 1 - § 3 ZOPK, nicméně stavební úřad se těmito námitkami zabýval, a to na str. 11 a 12 napadeného rozhodnutí.

- 3.10. Dále odvolatel vznesl námitku nesprávného určení okruhu účastníků řízení, což též nespadá do okruhu zájmu jím chráněného, tj. též je tato námitka nepřijatelná.
- 3.11. V závěru stavebník shrnul postavení spolků jakožto účastníka řízení a zejména upozornil na to, že jeho pravomoci se odvíjí od ZOPK a proto jeho námitky, které překračují tento, rámec jsou v souladu s § 92 správního řádu nepřijatelné.
4. V závěrečném návrhu a nepřijatelnosti odvolání, stavebník zdůraznil povinnost zákonnosti a k ustanovením § 89 odst. 4, § 85 odst. 2 stavebního zákona a § 27 odst. 3, § 92 odst. 1, § 90 a § 149 správního řádu navrhl, aby bylo odvolání zamítnuto jako nepřijatelné.

Následně předložil stavební úřad odvolání se souvisejícím spisovým materiálem odvolacímu správnímu orgánu k dalšímu řízení. Spis byl u odvolacího správního orgánu evidován dne 20. 12. 2017.

Dále se k odvolání dne 6. 12. 2017 vyjádřila obec Čestlice, která upraveně a zkráceně uvedla, že podané odvolání považují za nepřijatelné dle ust. 92 správního řádu a ve svých argumentacích se shodují s postojem stavebníka a apelují na zájmy obce, jelikož se domnívají, že poslední dva roky dochází k souvislému napadání stavebních záměrů i ze strany odvolatele, které tak brání rozvoji dané obce.

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak. Odvoláním lze podle § 82 odst. 1 správního řádu napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí je nepřijatelné. Rozhodnutí stavebního úřadu je správním rozhodnutím, proti kterému se lze odvolat. Odvolatel byl účastníkem řízení ve věci dle ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu. Dále odvolací správní orgán zkoumal, zda odvolání bylo podáno v zákonné lhůtě. Podle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací správní orgán ze spisu zjistil, že rozhodnutí bylo odvolateli doručeno dne 29. 10. 2017, odvolání bylo podáno dne 10. 11. 2017, odvolání je proto včasné.

Podle § 90 odst. 5 správního řádu neshledá-li odvolací správní orgán důvod pro postup podle odstavců 1 až 4, odvolání zamítne a napadené rozhodnutí potvrdí.

Odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy a správnost napadeného rozhodnutí přezkoumal jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání podle § 89 odst. 2 správního řádu a nezjistil v postupu stavebního úřadu ani v napadeném rozhodnutí vady, které by odůvodňovaly jeho zrušení nebo změnu.

Odvolací správní orgán konstatuje následující:

Podle § 81 odst. 1 správního řádu může účastník řízení proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.

Následně však odvolací správní orgán konstatuje, že podání označené jako odvolání, nelze považovat za řádný opravný prostředek, neboť bylo podáno osobou, která má postavení účastníka řízení podle § 27 odst. 3 správního řádu, a to na základě ustanovení § 70 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, který říká, že: „*Ochrana přírody podle tohoto zákona se uskutečňuje za přímé účasti*

občanů, prostřednictvím jejich občanských sdružení³⁴) a dobrovolných sborů či aktivů. Občanské sdružení nebo jeho organizační jednotka, jehož hlavním posláním podle stanov je ochrana přírody a krajiny (dále jen "občanské sdružení"), je oprávněno, pokud má právní subjektivitu, požadovat u příslušných orgánů státní správy, aby bylo předem informováno o všech zamýšlených zásazích a zahajovaných správních řízeních, při nichž mohou být dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny chráněné podle tohoto zákona, s výjimkou řízení navazujících na posuzování vlivů na životní prostředí podle § 3 písm. g) zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Tato žádost je platná jeden rok ode dne jejího podání, lze ji podávat opakovaně. Musí být věcně a místně specifikována. Občanské sdružení je oprávněno za podmínek a v případech podle odstavce 2 účastnit se řízení podle tohoto zákona, pokud oznámí svou účast písemně do osmi dnů ode dne, kdy mu bylo příslušným správním orgánem zahájení řízení oznámeno; v tomto případě má postavení účastníka řízení. Dnem sdělení informace o zahájení řízení se rozumí den doručení jejího písemného vyhotovení nebo první den jejího zveřejnění na úřední desce správního orgánu a současně způsobem umožňujícím dálkový přístup.“

Přičemž hned v úvodních ustanoveních § 1 - § 3 zákona o ochraně přírody a krajiny, jsou dána úvodní ustanovení, která vymezují účel zákona, rozsah ochrany přírody a krajiny a v neposled určení pojmů, tj. „*účelem je za účasti příslušných krajů, obcí, vlastníků a správců pozemků přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitosti forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000. Přitom je nutno zohlednit hospodářské, sociální a kulturní potřeby obyvatel a regionální a místní poměry.*

Kde ochranou přírody a krajiny se podle tohoto zákona rozumí dále vymezená péče státu a fyzických i právnických osob o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontologické nálezy a geologické celky, péče o ekologické systémy a krajinné celky, jakož i péče o vzhled a přístupnost krajiny.

Ochrana přírody a krajiny podle tohoto zákona se zajišťuje zejména: ochranou a vytvářením územního systému ekologické stability krajiny, obecnou ochranou druhů planě rostoucích rostlin a volně žijících živočichů a zvláštní ochranou těch druhů, které jsou vzácné či ohrožené, pozitivním ovlivňováním jejich vývoje v přírodě a zabezpečováním předpokladů pro jejich zachování, popřípadě i za použití zvláštních pěstebních a odchovných zařízení, ochranou vybraných nalezišť nerostů, paleontologických nálezů a geomorfologických a geologických jevů i zvláštní ochranou vybraných nerostů, ochranou dřevin rostoucích mimo les, vytvářením sítě zvláště chráněných území a péčí o ně, účastí na tvorbě a schvalování lesních hospodářských plánů s cílem zajistit ekologicky vhodné lesní hospodaření, spoluúčastí v procesu územního plánování a stavebního řízení s cílem prosazovat vytváření ekologicky vyvážené a esteticky hodnotné krajiny, účastí na ochraně půdního fondu, zejména při pozemkových úpravách, ovlivňováním vodního hospodaření v krajině s cílem udržovat přirozené podmínky pro život vodních a mokřadních ekosystémů při zachování přirozeného charakteru a přírodě blízkého vzhledu vodních toků a ploch a mokřadů, obnovou a vytvářením nových přírodně hodnotných ekosystémů, například při rekultivacích a jiných velkých změnách ve struktuře a využívání krajiny, ochranou krajiny pro ekologicky vhodné formy hospodářského využívání, turistiky a rekreace.“

Podle nálezu Ústavního soudu ze dne 8. 7. 2010, sp. zn. Pl. ÚS 8/08 (č. 256/2010 Sb.) je účelem zákona „... přispět k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině, k ochraně rozmanitosti forem života, přírodních hodnot a krás, k šetrnému hospodaření s přírodními zdroji a vytvořit v souladu s právem Evropských společenství v České republice soustavu Natura 2000". Tento obecněji formulovaný účel zákona je konkretizován jednotlivými navazujícími ustanoveními zákona o ochraně přírody (jde o tradiční legislativně-technickou metodu), a to mj. právě v § 68 odst. 1 tohoto zákona, který deklaruje účel "zachování druhového bohatství přírody a udržení systému ekologické stability".

Dále účastenství spolků řešil ve svém rozhodnutí i NSS, a to konkrétně v rozsudku č. 7 As 303/2016 - 42, kde zejména konstatoval, že: „účast občanského sdružení podle § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny nelze vykládat natolik široce, že by se vztahoval na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny. Přičemž zájmy ochrany přírody a krajiny lze považovat péči o volně žijící živočichy, planě rostoucí rostliny a jejich společenstva, o nerosty, horniny, paleontické nálezy a geologické celky, ekologické systémy a krajinné celky, jakož i o vzhled a přístupnost krajiny. Pokud nebudou dotčeny zájmy ochrany přírody a krajiny, lze občanskému sdružení odeprít postavení účastníka řízení..., tj. účast občanských sdružení (spolků) nelze vykládat natolik široce, že by se vztahovala na jakoukoliv složku životního prostředí, nýbrž toliko na složky životního prostředí chráněné zákonem o ochraně přírody a krajiny což je stanoveno v § 1 až § 3 zákona o ochraně přírody a krajiny.“

Dále je v tomto rozhodnutí NSS zmiňováno, že v daném zákoně o ochraně přírody a krajiny nejsou emise explicitně zmíněny a taktéž že do této ochrany nespádají důsledky dopravní zátěže, či zatížení silničního provozu, tj. nejsou to zájmy, které jsou oprávněny chránit občanská sdružení.

V tomto směru je též nutné vzít v potaz rozhodnutí NSS č. 7 As 68/2015, kde bylo uvedeno, že nebyl-li stěžovatel oprávněn hájit veřejné zájmy a nesměřují-li jeho odvolací námítky týkající se nezbytnosti přezkumu uvedených stanovisek nadřízeným správním orgánem k ochraně jeho věcných práv, nemá krajský úřad povinnost v rámci odvolacího řízení iniciovat přezkumné řízení uvedených stanovisek.

Na základě shora uvedeného odvolací správní orgán konstatuje, že spolky mohou jako účastník řízení dle ustanovení § 27 odst. 3 správního zákona hájit jen takové zájmy, které jim byly svěřeny zvláštním zákonem, v tomto případě zákonem o ochraně přírody a krajiny, a to pouze v rozsahu stanoveném v ustanovení § 1 - § 3 téhož zákona. Pokud vnesou námítky vybočující z tohoto okruhu jejich zájmů, nejsou již v postavení účastníka řízení a jejich námítky a odvolací důvody jsou nepřipustné, a to i ve směru návrhů přezkumů stanovisek dotčených orgánů.

Z tohoto důvodu je ponejprv důležité položit si otázku, které odvolací důvody jsou v souladu se zájmy odvolatele, které mu byly svěřeny na základě zákona. Odvolací správní orgán se v tomto smyslu ztotožnil s názorem uvedeným ve vyjádření stavebníka, který podrobně odůvodnil důvody, které ho vedly k domněnce, že dané odvolací důvody jsou nepřipustné, tj. že odvolateli, jakožto spolku chránícího zájmy mu svěřené, uvedené v ustanoveních § 1 - § 3 ZOPK nepřísluší odvolávat se do důvodů stavebníka, které ho vedly ke změně územního rozhodnutí a zda tento záměr splňuje podmínky § 94 stavebního zákona, jakožto poukazovat na procesní práva účastníků řízení, stanovovat okruh účastníků řízení, poukazovat na nepřezkoumatelnost

rozhodnutí z důvodu domnělého neodůvodnění, napadat stanoviska dotčených orgánů, a to z hlediska EIA, ZPF, ovzduší, udělení výjimek z ochrany chráněných druhů živočichů, komunikací a podmínek napojení, emise hluku, zátěže a spojování záměrů.

Odvolací správní orgán konstatuje, že ani jedna tato námitka nespadá do okruhů zájmů, které má spolek chránit na základě ZOPK a s přihlédnutím k výše uvedeným skutečnostem pak rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí a dále již nepřezkoumával napadené rozhodnutí postupem podle § 89 odst. 2 správního řádu.

Odvolací správní orgán stanovil okruh účastníků řízení shodně se stavebním úřadem. Účastníky řízení jsou: Domo Development, a.s., ČEZ Distribuce, a. s., Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., Technické služby Průhonice, s.r.o., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., České Radiokomunikace a.s., obec Čestlice, Ředitelství silnic a dálnic ČR, majetková správa závodu, Jiří Skořepa, BVX Czech, a.s., Hana Burešová, Ing. Miroslav Šimeček, Petr Šimeček, SINCE 2011 s.r.o., Krajina pro život.

Odvolací správní orgán v postupu stavebního úřadu zjistil vady, které nemůžou mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, proto k nim podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu při vydání rozhodnutí nepřihlížel a rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí o odvolání se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. Eva Marková Blahovcová

odborný referent

otisk úředního razítka

Obdrží

účastníci řízení (dodejky)

Domo Development, a.s., IDDS: xpwdrea

sídlo: Nádražní č.p. 762/32, 150 00 Praha 5-Smíchov

FABIONN, s.r.o., IDDS: 6kq5m8d

sídlo: Jirsíkova č.p. 19/2, Praha 8-Karlín, 186 00 Praha 86

ČEZ Distribuce, a. s., IDDS: v95uqfy

sídlo: Teplická č.p. 874/8, Děčín IV-Podmokly, 405 02 Děčín 2

Pražská plynárenská Distribuce, a.s., člen koncernu Pražská plynárenská, a.s., IDDS: w9qfskt

sídlo: U plynárny č.p. 500/44, 140 00 Praha 4-Michle

Technické služby Průhonice, s.r.o., IDDS: 5tv6jnz

sídlo: K Dálnici č.p. 439, 252 43 Průhonice

Česká telekomunikační infrastruktura a.s., IDDS: qa7425t

sídlo: Olšanská č.p. 2681/6, 130 00 Praha 3-Žižkov

České Radiokomunikace a.s., IDDS: g74ug4f

sídlo: Skokanská č.p. 2117/1, Praha 6-Břevnov, 169 00 Praha 69

Obec Čestlice, IDDS: rmtbzt

sídlo: Pitkovická č.p. 17, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy

Ředitelství silnic a dálnic ČR, majetková správa závodu, IDDS: zjq4rhz

sídlo: Na Pankráci č.p. 546/56, 140 00 Praha 4-Nusle

Jiří Skořepa, Pod Valem II. č.p. 890, 252 43 Průhonice

BVX Czech, a.s., IDDS: 63fc94w

Hana Burešová, Zkrácená č.p. 46, Praha 10-Benice, 103 00 Praha 113

Ing. Miroslav Šimeček, Lipová č.p. 38, Čestlice, 251 01 Říčany u Prahy

Petr Šimeček, Panská č.p. 212, Tehov, 251 01 Říčany u Prahy

SINCE 2011 s.r.o., IDDS: bm5yntu

místo podnikání: Rozkošného č.p. 1058/3, 150 00 Praha 5-Smíchov

Krajina pro život, IDDS: fydxjvs

sídlo: Růžová č.p. 388, 252 43 Průhonice

ostatní

MěÚ Říčany, stavební úřad, IDDS: skjbfwd

sídlo: Masarykovo náměstí č.p. 53/40, 251 01 Říčany u Prahy

Co: spis KÚ